

i mine Ord; jeg forudsatte, at den høitærede Justitsminister havde confereret med Politichefen angaaende dette Spørgsmaal, og troede da af hans Udtalelser at kunne komme til Kundskab om, hvad der var blevet erklæret fra Politichefens Side. Jeg antager nu, efter den høitærede Justitsministers Ytringer, at han ikke har indhentet Politichefens Erklæring om Sagen, men har alene holdt sig til, hvad han selv anseer for rigtigt, og hans Mening derom maa jeg fuldkommen dele. Det var kun for at bevirktige den Forudsætning, hvorfra den ærede Justitsminister syntes at gaae ud, nemlig, at Politiet erkjendte det for rigtigt, som han yttrede var rigtigt, at jeg tog Ordet i denne Sag.

J. N. Hansen: Jeg vil ogsaa med Hensyn til den ærede Justitsministers Ytring om, at Politiet ikke ved dette Rescript er forhindret fra at yde Hjælp, hvor det forlanges, forudsat at det kan yde den; gjøre opmærksom paa, at i det Andragende, der, som den ærede Forespørger fremhævede, blev indgivet til Justitsministeriet af Formændene og Repræsentanterne for Bærtshunsholdercorporationen, stod der, at Berterne ved saadanne Leiligheder, som de omtalte, bestandig afvises med den Bemærkning, at Politiet er uberettiget til under saadanne Omstændigheder at skrive ind til Ordens Gjenoprettelse, og at de derfor ifølge en ældre Bestemmelse maae henvende sig til Bagten. Justitsministeriets Svar paa dette Andragende, som den ærede Forespørger oplæste, siges at være afgivet „efter Modtagelsen af Herr Conferentsraadens — altsaa Politidirecteurs — Erklæring“, men det indeholder ikke den allermindeste Ytring, som modsiges Rigtigheden af, at Politiet ved slige Leiligheder giver et saadant Svar. Man maa altsaa ligesom holde for, at det er fuldkommen konstateret, at Politiet ved slige Leiligheder, hvor dets Hjælp begjæres, ikke erklærer, at den vilde yde den, dersom det havde den fornødne Styrke, men at Svaret derimod bestandig lyder, at det er uberettiget til, under disse Omstændigheder, at skrive ind paa Grund af det omhandlede Rescript. Det maa altsaa ansees for afgjort, at dette forhold sig saa, og jeg seer ikke

rette, end naar Justitsministeren vil, som han har udtalt, sætte sig i Bevægelse og unberrette Politiet om, at den Opfattelse, det hidtil har gjort gjældende, ikke er rigtig, kan der vistnok ikke være Noget iveien for, at Rescriptet bestaaer ved Siden deraf for mere alvorlige Tilfælde's Skyld; det vil i Almindelighed være høist sjældent, at det vil komme til Anvendelse.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, erklæredes Forespørgselen for sluttet.

Formanden: Efter Dagsordenen gaae vi derefter over til Valg af 15 Medlemmer til Udvalget angaaende Forslag til Lov om nogle nærmere Bestemmelser angaaende Communerens Selvbeflyttelse og det communale Skatte- og Regnskabsvæsen uden for Kjøbenhavn. Jeg skal bemærke, at paa Grund af det store Antal Medlemmer, hvorpaa der skal stemmes, kan der i Stemmesedlen let indløbe 2 Feiltagelser, som kunne gjøre den ugyldig, den ene, at man kan komme til at skrive det samme Navn to Gange, og den anden, at man ikke er opmærksom paa, at der bliver skrevet 15 Navne paa den. Jeg skal derfor bede de Herrer om, for om muligt at forebygge Omvalg, at være opmærksomme paa, at Stemmesedlerne udfyldes nøjagtigt.

Ved den derpaa foretagne Stemmegivning afgaves 77 Stemmesedler, hvoraf een erklæredes ugyldig, fordi den indeholdt samme Navn to Gange; der var altsaa 76 gyldige Stemmesedler, absolut Pluralitet 39 Stemmer.

Valgte bleve kun følgende 10 Medlemmer, nemlig: Tscherning med 74, Termanen med 73, Jonnesbech med 69, H. Hage med 67, Bonne med 64, J. N. Hansen med 46, Tessen med 43, Kraiberg med 43, Fallesen med 42 og Johansen med 42 St. (F. Nielsen 38, R. P. Larsen 37, J. Jensen 36, Kjær 36, Rosenørn 36, N. Andersen (Odense Amts 4de Valgkreds) 35, Bank 35, Tillisch 35, Ryby 34, C. Pedersen 34, H. J. Hansen 33, Jørgensen 33, Krogh 33, Grundtvig 29 og Neergaard 25). Der blev derfor